

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการจะพัฒนาประเทศเพื่อก่อให้เกิดความเจริญด้านต่างๆ นั้น จำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรในการพัฒนาหลายอย่างด้วยกัน ทรัพยากรคนในประเทศจัดว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนา ดังนั้นหากคนขาดคุณภาพเสียแล้ว ก็ย่อมส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต ปัญหาทางสุขภาพเป็นสาเหตุประการสำคัญประการหนึ่ง ที่ทำให้คนในประเทศขาดคุณภาพ ซึ่งปัญหาสุขภาพที่พบในปัจจุบันนี้มีอยู่หลายปัญหาค้างกัน และในแต่ละปัญหาก็ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก

ปัญหาหยาเสฟตติคจัดเป็นปัญหาที่สำคัญและร้ายแรงของประเทศมาเป็นเวลานาน เพราะนอกจากจะให้ผลเสียต่อตัวผู้เสฟตติคเองทั้งทางร่างกายและจิตใจแล้ว ยังบั่นทอนเสถียรภาพและความมั่นคงของชาติ ก่อให้เกิดอาชญากรรมรวมถึงทำลายวัฒนธรรมอันดีงามของประเทศชาติ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ จากการสำรวจข้อมูลผู้สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาเสฟตติคในปี พ.ศ. 2533 - 2536 พบว่ามีจำนวนสูงถึง 100,000 คน โดยในปี พ.ศ. 2536 มีผู้เข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลทั้งหมด 47,668 คน (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสฟตติค , 2537) และจากการสำรวจของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย พบว่า ปี พ.ศ. 2536 ประเทศไทยมีจำนวนผู้ติดยาเสฟตติคขั้นต่ำ รวมทั้งสิ้น 1,267,590 คน โดยมีการแพร่ระบาดของยาเสฟตติคแต่ละชนิดแตกต่างกันออกไป (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย , 2538)

นอกจากปัญหาหยาเสฟตติคแล้ว โรคเอดส์เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่มีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นโรคที่ยังไม่มียารักษาที่ใช้ป้องกัน และรักษาให้หายได้ (Khurana , 1898 : อ้างถึงในสุธาทิพย์ เชื้อภักดี) ทำให้เกิดการสูญเสียชีวิต ได้รับความทุกข์ทรมานจากโรคทั้งทางร่างกายและจิตใจ ก่อให้เกิดความท้อแท้สิ้นหวัง หวาดกลัวต่ออันตรายของโรค และสังคมในปัจจุบันยังไม่ยอมรับผู้ติดเชื้อเอดส์ ทำให้เกิดความรังเกียจเหยียดหยาม เป็นการเพิ่ม

ปัญหาทางด้านจิตใจอีกด้วย ความรุนแรงของการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ในแต่ละปีนั้นมีปริมาณเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากรายงานสรุปสถานการณ์โรคเอดส์ ของกองระบาดวิทยา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2537 จนถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2538 พบว่าทั่วประเทศมีผู้ติดเชื้อเอดส์ที่อยู่ในขั้นปรากฏอาการ จำนวน 6,691 ราย และมีผู้ติดเชื้อเอดส์ที่ยังไม่ปรากฏอาการเป็นจำนวนถึง 15,665 ราย ซึ่งจำนวนผู้ติดเชื้อเอดส์นี้ สามารถจำแนกตามปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ได้ดังนี้ กลุ่มที่มีความสัมพันธ์ทางเพศ ร้อยละ 77.67 กลุ่มผู้ใช้ยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้น ร้อยละ 8.49 และกลุ่มที่ติดเชื้อจากมารดา ร้อยละ 7.97 (กองระบาดวิทยา , 2538)

เนื่องจากในปัจจุบันนี้ ประเทศมีความเจริญก้าวหน้าเพิ่มขึ้นจากเดิมเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคมนาคมและขนส่ง ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการรองรับความเจริญก้าวหน้านั้น ๆ ได้เจริญเติบโต และขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว มีการเพิ่มปริมาณจำนวนของทั้งทางหลวง และยานพาหนะมากมาย ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาตามมาได้อีก เช่น ปัญหามลภาวะทางอากาศ มลภาวะทางเสียง ปัญหาการติดขัดในการจราจร แต่ปัญหาที่เห็นได้ชัดเจนคือ ปัญหาทางด้านอุบัติเหตุ ซึ่งอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนี้ได้ทวีมากขึ้น ทั้งด้านปริมาณและความรุนแรง จากสถิติความเสียหายที่เกิดขึ้นกับบุคคลตามคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกทั่วประเทศ ในปีพ.ศ. 2536 พบว่ามีผู้เสียชีวิตรวมทั้งสิ้น จำนวน 9,496 คน บาดเจ็บ จำนวน 25,330 คน เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับในปี 2535 แล้ว พบว่าจำนวนผู้เสียชีวิตเพิ่มขึ้น 1,312 คน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.0 ส่วนความเสียหายกับทรัพย์สิน ในปี พ.ศ. 2536 พบว่าทรัพย์สินเสียหาย คิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 1,021,464 ล้านบาท ซึ่งเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2535 ทรัพย์สินมีการเสียหายเพิ่มขึ้นเป็นมูลค่า 413,871 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 68.1 (กรมตำรวจ , 2536) นอกจากนี้ปัญหาอุบัติเหตุที่เกิดจากความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ ดังกล่าวไปแล้วนั้น ปัญหาด้านสารพิษก็ยังเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนทั้งในเขตเมืองและชนบทและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นไปพร้อมๆ กับปัญหาทางด้านอุบัติเหตุอุบัติเหตุ ที่มีอัตราการตายค่อนข้างมาก จากสถิติทั่วประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 - 2535 อุบัติเหตุและการเป็นพิษ เป็นสาเหตุการตายอันดับสองรองจากโรคหัวใจ โดยมีอัตราการตายต่อประชากร 100,000 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 35.1 41.9 45.6 และ 48.5 ตามลำดับ (สำนักนโยบายและแผนสาธารณสุข , 2536) และในปี พ.ศ. 2538 อุบัติเหตุและการเป็นพิษก็ยังเป็นสาเหตุการตายอันดับสองอยู่ โดยในการรวบรวมสถิติตั้งแต่ เดือนมกราคม ถึง มิถุนายน 2538 การตายด้วยสาเหตุจากอุบัติเหตุและการเป็นพิษมีจำนวนถึง 2,045 ราย (กระทรวงมหาดไทย , 2539) จากปัญหาทางด้านอุบัติเหตุและสารพิษนี้ ได้ก่อให้เกิดความสูญเสียทางด้านจิตใจแก่ครอบครัวและผู้เป็นที่รักซึ่งประเมินค่ามิได้อีกด้วย

ยิ่งไปกว่านั้นในปัจจุบันนี้ปัญหาต่างๆ ดังที่ได้กล่าวไปแล้วทั้งหมดนั้น ยังได้มีการแพร่ระบาดของเข้าสู่กลุ่มเยาวชนในสถานศึกษาเป็นอย่างมาก จากการสำรวจผู้ติดยาเสพติดที่เป็นเยาวชนในสถานศึกษา ปี พ.ศ. 2536 พบมีจำนวนทั้งสิ้น 71,666 คน โดยยาเสพติดชนิดที่มีเยาวชนใช้มากที่สุด คือ กัญชา จำนวน 36,704 คน รองลงมาคือ สารระเหย จำนวน 22,740 คน (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย , 2538) และแนวโน้มการติดยาเสพติดของเยาวชนในสถานศึกษานั้น มีการเพิ่มจำนวนขึ้นในทุกๆ ปี จากข้อมูลผู้สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษากลุ่มนักเรียน นักศึกษา ในปี พ.ศ. 2533 - 2536 พบว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้นในแต่ละปี คือ 448 697 1,250 และ 2,155 คนตามลำดับ (ป.ป.ส. , 2537) ส่วนในปี พ.ศ. 2538 พบนักเรียน นักศึกษาใช้ยาเสพติดจำนวน 10,978,144 คน จากสถานศึกษาทั่วประเทศ 36,747 แห่ง (กระทรวงศึกษาธิการ , 2538) ซึ่งจากจำนวนผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการรักษาในสถานพยาบาล พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 20 - 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.0 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 25 - 29 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.0 (ป.ป.ส. , 2537) และในปี พ.ศ. 2536 สามารถจำแนกจำนวนเยาวชนในสถานศึกษาที่ติดยาเสพติดออกเป็นภูมิภาคต่างๆ พบว่า ภาคกลาง มีจำนวน 10,944 คน คิดเป็นร้อยละ 15.27 ภาคเหนือ มีจำนวน 4,968 คน คิดเป็นร้อยละ 6.93 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวน 53,373 คน คิดเป็นร้อยละ 74.48 และภาคใต้ มีจำนวน 2,381 คน คิดเป็นร้อยละ 3.32 (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย , 2538) นอกจากนี้จากการสำรวจสถานการณ์โรคเอดส์ของกองระบาดวิทยา พบว่า มีนักเรียนที่ป่วยเป็นเอดส์ 51 ราย เมื่อพิจารณาจากกลุ่มอายุที่คิดเชื้อเอดส์มากที่สุด ได้แก่ กลุ่มอายุ 15 - 49 ปี คิดเป็นร้อยละ 87.09 (กองระบาดวิทยา , 2538) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เทพพนม เมืองแมน (2533 : อ้างถึงในสุชาติพิศ เชื้อภักดิ์ , 2538) ก็พบว่ากลุ่มอายุ 15 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 91 เป็นกลุ่มที่คิดโรคเอดส์มากที่สุด โดยเมื่อจำแนกผู้ป่วยโรคเอดส์เป็นรายภาคแล้วพบว่า ในแต่ละภูมิภาคมีจำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ดังนี้ ภาคกลาง (ไม่รวม กรุงเทพมหานคร) มีจำนวน 3,194 คน ภาคเหนือ มีจำนวน 10,258 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวน 1,758 คน และภาคใต้ มีจำนวน 949 คน สำหรับปัญหาทางค่านิยมที่เห็น จัดเป็นสาเหตุการตายอันดับแรกในกลุ่มเยาวชน โดยเพศชายมีอัตราการตายสูงกว่าเพศหญิง (แท้จริง ศิริพานิช , 2537) นอกจากนี้ยังพบจำนวนผู้ประสบอุบัติเหตุในสถานศึกษาจำแนกตามภาค ดังนี้ ภาคกลาง ร้อยละ 32.9 ภาคเหนือ ร้อยละ 17.6 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 26.2 ภาคใต้ ร้อยละ 12.8 และกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 10.5 ส่วนสาเหตุมักเกิดจากการขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ คิดเป็นร้อยละ 22.6 (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ , 2536) จะเห็นได้ว่าปัญหาทางด้านสุขภาพต่างๆ ทั้งหมดที่กล่าวมานี้มีระดับความรุนแรงมาก ก่อให้เกิดการสูญเสียในหลายๆด้าน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาทั้งหมดนี้ มิให้คุกคามสุขภาพอนามัยของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเยาวชนอายุ 17 - 25 ปี ซึ่งจะเป็นทรัพยากรที่สำคัญต่อ

การพัฒนาของประเทศในอนาคต

สถาบันราชภัฏเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีจำนวนถึง 36 แห่ง ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศไทย เปิดสอนนักศึกษาในหลายสาขาวิชา และนอกจากนี้ยังทำหน้าที่บริการวิชาการในเรื่องต่างๆ แก่ชุมชนอีกด้วย โดยนักศึกษาในสถาบันราชภัฏส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 17 -21 ปี ซึ่งจัดว่าเป็นกลุ่มอายุที่มีความเสี่ยงต่อปัญหาทั้งหมดคั้งที่กล่าวไปแล้วข้างต้น สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏจึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ ในการที่จะป้องกันนักศึกษาให้พ้นจากผลกระทบของปัญหาเหล่านั้น จึงได้มีการจัดตั้งศูนย์เวชศึกษาป้องกันขึ้นในปี พ.ศ. 2525 โดยมีแนวความคิดในการดำเนินงานเริ่มแรก คือ ร่วมมือกับองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไข และป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติด โดยใช้มาตรการทางการศึกษาเป็นหลัก แต่เนื่องจากต่อมาปัญหาทางสุขภาพที่สำคัญได้เกิดขึ้นอีก นอกเหนือจากปัญหาสุขภาพเสพติด ได้แก่ โรคเอดส์ อุบัติภัย และสารพิษ และมีความรุนแรงขึ้น ดังนั้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 เป็นต้นมา ศูนย์เวชศึกษาป้องกันจึงได้มีการดำเนินงานเพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติด โรคเอดส์ อุบัติภัย และสารพิษ เพื่อเป็นการตอบสนองต่อปัญหาสังคมที่มีผลต่อสุขภาพ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการป้องกันแก้ไขอย่างเร่งด่วน จากแนวความคิดการดำเนินงานของศูนย์เวชศึกษาป้องกันนี้ ได้มีการกำหนดแนวทางการดำเนินงานโดยมุ่งเน้นการพัฒนาทางด้านวิชาการ การฝึกอบรม และการจัดกิจกรรมในด้านต่างๆ คือ การสร้างเจตคติ เพื่อสนับสนุนให้เยาวชนเกิดความคิดเห็น และกระบวนการในการตัดสินใจ รู้จักวิเคราะห์และวิจารณ์อย่างมีเหตุผล การฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เยาวชนได้ฝึกลักษณะนิสัยที่ดีงาม และปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นลักษณะนิสัย การเปลี่ยนพฤติกรรม เพื่อส่งผลให้เกิดการปฏิบัติตนในการป้องกันทั้งยาเสพติด โรคเอดส์ อุบัติภัย และสารพิษ โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินงานเป็นเยาวชน ทั้งในและนอกสถานศึกษา ในเขตพื้นที่ที่สถาบันราชภัฏนั้นๆ รับผิดชอบให้บริการทางวิชาการอยู่

แต่จากการดำเนินงานเพื่อป้องกันปัญหาทั้งด้านยาเสพติด โรคเอดส์ และอุบัติเหตุในหน่วยงานต่างๆ นั้น ที่ผ่านมายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากยังพบการแพร่ระบาดของปัญหาดังกล่าวอยู่อีกมาก โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนตามสถิติที่ได้กล่าวไปแล้ว นอกจากนั้นการแพร่ระบาดของปัญหาดังกล่าวจึงมีความแตกต่างกันไปในแต่ละภูมิภาค ซึ่งอาจมีผลต่อการดำเนินงานได้ และจากการที่ศูนย์เวชศึกษาป้องกันเป็นหน่วยงานที่ดำเนินงานป้องกันปัญหาดังกล่าวหน่วยงานหนึ่ง โดยเฉพาะทั้งกับเยาวชนในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา และตั้งแต่เริ่มดำเนินงานป้องกันของศูนย์เวชศึกษาป้องกันเป็นต้นมา ยังไม่เคยได้มีการศึกษาถึงสภาพและปัญหาในการดำเนินงานเลย จึงควรได้มีการศึกษาถึง สภาพและปัญหาในการดำเนินงานของศูนย์เวช

ศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏ และเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานจำแนกตามภูมิภาค โดยศึกษาจากคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไขการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด โรคเอดส์ อุบัติภัย และสารพิษในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นการกระตุ้นเตือนให้ผู้เกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนร่วมรับผิดชอบได้มีความสนใจที่จะแก้ไขปัญหายาเสพติด โรคเอดส์ อุบัติภัย และสารพิษในสถานศึกษาและชุมชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานของศูนย์เวชศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏ
2. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานของศูนย์เวชศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏ
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานของศูนย์เวชศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏ

ตามการรับรู้ของคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์เวชศึกษาป้องกัน จำแนกตามตัวแปรที่ตั้งของศูนย์เวชศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏตามภูมิภาค

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ ที่ตั้งของศูนย์เวชศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏจำแนกตามภูมิภาค

ได้แก่

- ภาคกลาง
- ภาคเหนือ
- ภาคใต้
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตัวแปรตาม คือ สภาพและปัญหาการดำเนินงานของศูนย์เวชศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏ 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านงบประมาณ
3. ด้านวัสดุอุปกรณ์
4. ด้านการจัดการ

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยนี้มุ่งศึกษาถึงสภาพและปัญหาการดำเนินงานของศูนย์เวชศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏทั้ง 36 แห่ง และเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานของศูนย์เวชศึกษาป้องกันตามการรับรู้ของคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์เวชศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏ จำแนกตามตัวแปรที่ค้ำของศูนย์เวชศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏตามภูมิภาค ครอบคลุม 4 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ด้านบุคลากร
- 1.2 ด้านงบประมาณ
- 1.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์
- 1.4 ด้านการจัดการ

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่า ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามของคณะกรรมการศูนย์เวชศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏ เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ และตรงกับความเป็นจริง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สภาพ หมายถึง สภาพที่เป็นจริง ในการดำเนินงานของศูนย์เวชศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏ สังกัดสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ ซึ่งประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการ

ปัญหา หมายถึง อุปสรรคที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานของศูนย์เวชศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏ ซึ่งประกอบด้วย ปัญหาที่เกี่ยวกับด้านบุคลากร ด้านการงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านการจัดการ

การดำเนินงาน หมายถึง การลงมือปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ตามที่ได้กำหนดไว้ และรวมถึงการปฏิบัติงานทุกอย่างเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายหลัก และวัตถุประสงค์ ของศูนย์เวชศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏ

ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน หมายถึง หน่วยงานที่สังกัดสถาบันราชภัฏที่ดำเนินงานด้านการป้องกันยาเสพติด โรคเอดส์ อุบัติภัยศึกษา และการป้องกันสารพิษ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนไทย รวมทั้งประชาชนในพื้นที่ซึ่งสถาบันราชภัฏนั้น ๆ ให้บริการทางการศึกษา

คณะกรรมการ หมายถึง อาจารย์ในสถาบันราชภัฏที่ได้รับการแต่งตั้งให้เข้าดำเนินงาน
ในศูนย์เวชศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏ

สถาบันราชภัฏ หมายถึง สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานสภา
สถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนนักศึกษาในระดับอนุปริญญา ถึง ปริญญาตรี ใน
สาขาวิชาต่างๆ

ที่ตั้งของศูนย์เวชศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏตามภูมิภาค หมายถึง สถานที่ตั้งของ
ศูนย์เวชศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏแต่ละแห่งที่ตั้งอยู่ตามภูมิภาคต่างๆ ตามเขตการปกครอง
ได้แก่

ภาคกลาง ประกอบด้วย

- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏธนบุรี
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏพระนคร
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏเทพสตรี
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏฉะเชิงเทรา
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏนครปฐม
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏเพชรบุรี
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ภาคเหนือ ประกอบด้วย

- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏเชียงราย
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏเชียงใหม่
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏลำปาง
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏนครสวรรค์
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏพินุดสงคราม

- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย

- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏมหาสารคาม
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏเลย
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏสกลนคร
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏอุดรธานี
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏนครราชสีมา
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏสุรินทร์
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี

ภาคใต้ ประกอบด้วย

- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏภูเก็ต
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏยะลา
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏสงขลา
- ศูนย์เวชศึกษาป้องกัน สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงสภาพการดำเนินงานของศูนย์เวชศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏ
2. ทำให้ทราบถึงปัญหาการดำเนินงานของศูนย์เวชศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏ
3. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก้ไข ปรับปรุงการดำเนินงานของศูนย์เวชศึกษาป้องกันในสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ ให้เกิดประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
4. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป